

Олга
Кљукина

БИО
ЈЕДНОМ
ЈЕДАН
ЧОВЕК

**Излази са благословом Његовог Преосвештенства
Епископа зворничко-тузланског г. ФОТИЈА**

главни и одговорни уредник:

Бојан Чечар, протођакон

издавач:

Издавачка кућа Епархије зворничко-тузланске „Синај“

превод са руског:

Дејан Ђуричић, јереј

лектура и коректура:

Слађана Васић

илустрације:

Диана Ђуричић

адреса издавача:

Ул. Патријарха Павла 40, Бијељина

штампа:

„Еурографика“ Зворник

Олга
Кљукина

БИО

ЈЕДНОТ

ЈЕДАН

ЧОВЕК

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

271.2-29
821.161.1-97

КЛЮКИНА, Ольга

Био једном један човек / Олга Кљукина ; [превод са руског
Дејан Ђуричић ; илустрације Диана Ђуричић]. - Бијељина :
Издавачка кућа Епархије зворничко-тузланске Синај, 2020
(Зворник : Еурографика). - 141 стр. : илустр. ; 21 x 21 cm

Насл. изворника: Жил человек.../ Ольга Клюкина. - На спор. насл.
стр.: Зборник хришћанских прича и бајки. - Тираж 1.000.

ISBN 978-99976-915-3-8

COBISS.RS-ID 128768001

ЗБОРНИК ХРИШЋАНСКИХ ПРИЧА И БАЈКИ

Са руског превео: Дејан Ђуричић
Лектура и коректура: Слађана Васић
Илустрације: Диана Ђуричић

Предговор руском издању

Од давнина човек чезне да задобије знање, стреми ка духовном очишћењу, тражи савет и поуку. Приче нас уче простим лекцијама здравог разума. Овај древни жанр словесности је богато одражен у Светом писму и светом предању. У XII веку прича се појавила и у руској књижевности *Прича о људској души* и о телу коју је написао Кирил Туровски (1160. г.) и до XVIII века је била широко распрострањена, а касније је готово сасвим нестала из књижевног круга; писци суретко користили тај жанр. Но, људи и даље воле приче, те кратке алегоричне и поучне догађаје који ненаметљиво разјашњавају неке религиозне мисли или животни морал и који помажу да се пронађу одговори на разна питања нашег бића. Многи који воле приче чак их и сакупљају и записују. Тако је настао и овај зборник. У њему се налази тог прича: о вери и неверју, о молитви и промислу Божијем, о искушењу, греху и покајању, о милосрђу, тврдичлуку и богатству, о гордости и смирењу, о љубави, доброты и праштању... Наслов овом зборнику су дале речи којима често почињу приче *Био једном један човек*. И није важно где се и када то догодило; у причама обично нема описа и раширене радње. Важно је само да срцем прихватимо мудрост која је сакривена између редова, да размислимо о циљу, смислу и исправљању свога живота и да се учимо да будемо бољи и позитивнији.

О вери и неверју

Треча

1.

Један човек је упитао мудраца:

- Из ког разлога морам да испуњавам Божије заповести када видљивог добитка од тога немам?
- Када си болестан, ти зовеш доктора, - одговорио је старац, - доктор ти даје лекове. Зар ти увек разумеш, зашто он теби даје управо тај, а не неки други лек? Али ти верујеш лекару који лечи твоје тело и узимаш лекове. Зашто мање верујеш Богу, лекару душе твоје?

Трица

2.

Један проповедник је дошао у неко село које је било крцато неверницима.

Окружила га је омладина која је почела да му се подсмева и тражила да им покаже где живи свемогући и невидљиви Бог, којег он толико поштује.

Уместо одговора, проповедник је молио да му донесу чашу млека.

Када су пред монаха поставили чашу млека, он није почео да га пије, него га је дуго, ћутећи, посматрао са све већом радозналешћу. Ти млади људи су постајали све нестрпљивији и све упорнији у својим жељама.

Тада им је отшелник рекао:

- Сви говоре да у млеку постоји маст, али у овој чаши, колико год да сам се трудио, ја је нисам запазио.

Омладина се поче подсмевати његовој наивности.

- Баш си ти неки глуп човек! Наравно да у свакој капљици млека постоји маст, она га и чини хранљивим! Али, да би је добио и видео, потребно је прокувати млеко, исцедити га, додати сурутке, сачекати неколико часова да би се оно стврдло, а затим извући комадић масти који ће се појавити на површини.

- А тако значи! – одговори проповедник. – Онда је мени далеко лакше објаснити где живи Бог. Он је свуда и само благодарећи Њему сви ми постојимо. Али, да би Га видели и схватили, вама је такође потребно да строго, ревносно и искрено следите написане заповести.

Тек тада, на крају процеса, моћи ћете на себи осетити Његову милост и Његову моћ.

Трига

3.

Шишајући муштерију један фризер са њим заподену разговор о Богу:

- Ако Бог постоји, одакле толико болесних људи? Одакле напуштена деца и неправедни ратови? Ако Он стварно постоји не би било ни страдања ни патње. Тешко је себи представити Бога који све то допушта. Стога, ја лично не верујем у његово постојање.

Онда муштерија одговори фризеру:

- Је л' знате шта ћу вам ја рећи? Фризери не постоје.

- Како то? – фризер се зачуди.

- Један од њих сада стоји пред вама.

- Не! – узвикну муштерија.

- Фризери не постоје, иначе не би било толико запуштених и необријаних људи као ено, онај човек који пролази улицом.

- Али, драги човече, проблем није у фризерима! Једноставно, људи сами к' мени не долазе.

- У томе и јесте ствар! – рече муштерија.

- И ја о томе говорим: Бог постоји. Само Га људи не траже и не прилазе Му.

Ето, зашто је у свету тако много боли и страдања.

Трица

4.

Био једном један хришћанин, учењак, који је све могао објаснити са тачке гледишта црквеног учења.

Једанпут га је његов колега, неверник, упитао:

- Црква учи да је Бог створио земљу пре пет хиљада година, је л' тако? Али, сазнања научника говоре о томе да се живот на Земљи појавио милион година раније, зар не? Шта ћеш рећи за остатке фосила којима је више од пет хиљада година?
- Ја мислим да је Бог када је стварао Земљу пре пет хиљада година, - одговорио је хришћанин, - намерно оставио те кости да би испитао нашу веру. Њему је било важно да зна, чему ћемо више веровати: Његовој речи или сопственим открићима.